

e. विपृचौ स्थो वि मा पाप्मना पृङ्क्तम् ॥ ४ ॥

अथ पञ्चमम् ग्रहेदेवत्यानुष्टुप् हे ग्रहास्तेषां वो युष्माकं सम्बन्धिनमिषमन्न-
मूर्जं रसं चाहं समग्रं समग्रं सम्यग्गृह्णामि किम्भूतानां विशिप्रियाणाम् शिप्रि
हून् नासिके वा इह तु हून् शिप्रयोर्हन्वोः कर्म शिप्रियं हून्चलनम् विगतं
शिप्रियं येषु ग्रहेषु ते विशिप्रियाः सम्यगभिषुताः सुपूताश्च तत्र हि हन्वोर्व्यापा-
रो नास्ति सुपेयत्वात् । तेषां केषां ये यूयमूर्जाहुतयः ऊर्जमन्नरसमाह्वयन्ति ये यैर्वा
ते ऊर्जाहुतयः । तथा विप्राय मेधाविने इन्द्राय मतिं विशिष्टबुद्धिं व्यक्तः ज्ञान-
न्तो गमयन्तो वा वीत्यस्य गतिकर्मणो धातोः शतृप्रत्यये वृपम् ॥ उपयाम् एष
ते इति व्याख्याते ॥ का° [१४. २. ७.] ऊपर्युपर्यक्षमध्वर्युर्धारयत्यधोऽधो नेष्टा सम्पृ-
चाविति । अध्वर्युः सोमग्रहमक्षोपरि धारयति नेष्टा सुराग्रहमक्षाधस्तात् सहैव
धारणं मन्त्रपाठश्च ॥ ग्रहेदेवते यजुषी । हे सोमसुराग्रहौ यौ युवां सम्पृचौ स्थः
सम्पृक्तौ भवयः पृची सम्पर्के द्विप् तौ युवां मा मां भद्रेण भन्दनीयेन कल्याणेन
सम्पृङ्क्तं संसृजतं संयोजयतम् ॥ का° [१४. २. ८.] विपृचावित्याहुरत इति । अध्वर्यु-
नेष्टारौ स्वं-स्वं ग्रहं स्वसमीपमानयतः ॥ हे ग्रहौ यतो युवां विपृचौ वियुक्तौ
स्थः ततो मा मां पाप्मना विपृङ्क्तं वियोजयतम् ॥ ४ ॥

II. a. इन्द्रस्य वज्रोऽसि वाजसास्त्वयायं वाजसं सेत् ।

b. वाजस्य नु प्रसवे मातरं महीमदितिं नाम वचसा करामहे । यस्या-
मिदं विश्वं भुवनमाविवेश तस्यां नो देवः सविता धर्मं साविषत् ॥ ५ ॥

का° [१४. ३. १.] मरुत्वतीयान्तऽइन्द्रस्य वज्र इति रथावहरणमिति ॥ महामरु-
त्वतीयान्ते माहेन्द्रात्पूर्वं रथवाहनाहकटाद्रथमवतारयति ॥ रथदेवत्यं यजुः हे रथ
त्वमिन्द्रस्य वज्रोऽसि इन्द्रेण यदा वृत्राय वज्रं प्रहृतं तच्चिदा ज्ञातं (२.) तस्यैको
भागो रथ इतीन्द्रो ह यत्र वृत्राय वज्रं प्रजहुरित्यादिश्रुत्या [१. २. ४. १.] उक्तम् ।
किम्भूतस्त्वं वाजसाः वाजमन्नं सनोति ददातीति वाजसाः षण्णु दाने विट्प्रत्ययः
विट्प्रत्ययेनानुनासिकस्यादित्याकारः [पा° ६. ४. ४१.] । किं च अयं यजमानस्त्वया वज्री-
भूतेन सहयेन वाजमन्नं सेत् सनोतेः सनोतेर्वा वृपम् अन्नं सनुयात्सम्भजेत् यदा